

کشور مقدس ایران همواره در آثار مبارکه مورد عنایت و توجه بسیار بوده است و همیشه احباء به تلاش برای آبادانی این سرزمین مقدس دعوت شده اند. علی الخصوص آموزه های حضرت عبدالبهاء در این رابطه بسیار است که هر یک از آنها میتواند چراغ راهنما برای خدمت به این مرز و بوم باشد. در برنامه پیشنهادی که تحت عنوان "آموزه های حضرت عبدالبهاء برای آبادانی ایران" تهیه گردیده، تلاش بر آن است که بر هدایات هیکل مبارک برای خدمت به این سرزمین تأمل نمائیم تا بتوانیم قدمی هرچند کوچک در جهت تحقق آینده ای که برای این کشور مقدس و مردمان شریفش آرزو داریم، برداریم.

- به مناسبت بزرگداشت گشوده شدن الواح مبارکه وصایا در تاریخ ۱۶ دی برنامه ای تهیه و تقدیم میگردد که میتوانید در صورت تمایل برای این بزرگداشت نیز برنامه ریزی فرمائید.

تأییداتان مدام

حضرت عبدالبهاء میفرمایند:

حال ما باید در ترقی زراعی و صناعی و تجاری ایران بکوشیم ولو استقلال رفته باشد ایران نمی رود و چون به تحسین اخلاق ملت پردازیم، هر قسمی ترقی در آن هست. اگر بهائیان به آنچه مأمورند قیام و عمل نمایند، مدتی نمی گذرد که منتها آمال جلوه نماید و مملکت ایران غبطهٔ جنان در روضهٔ رضوان شود.

بدایع الآثار ج ۲ ص ۱۰۵

عنوان: آموزه های حضرت عبدالبهاء برای آبادانی ایران

قسمت روحانی

۱- مناجات شروع

۲- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

۳- بیانات مبارکهٔ حضرت عبدالبهاء

۴- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

قسمت اداری

۵- شرط نجات ایران

۶- بیانات مبارکه حضرت ولی محبوب امرالله

۷- در حلقهٔ هموطنان و اطرافیان خود چون چراغی تابان باشیم

۸- همراهان شایسته ای برای هموطنانمان باشیم

۹- شور و مشورت

۱۰- چگونه به پیشرفت ایران و مردم آن خدمت نمائیم؟

۱۱- از حضرت عبدالبهاء بیاموزیم

۱۲- برنامه نونهالان و نوجوانان عزیز

قسمت اجتماعی

۱۳- انس و الفت

۱۴- مناجات خاتمه

ای یزدان پاک، این فارسیان یاران دیرینند و دوستان قدیم. آواره بودند و سرگردان و بی سر و سامان. حال که در پناه خود جان بخشیدی و الطاف بی پایان روا داشتی، مُعتکف کوی خویش نمودی و دلدادۀ روی خویش و با بهره از خوی خویش، این جانهای پاک را تابناک کن و در اعلیٰ عُرَفِ افلاک منزل و مأوی بخش. ظَهِیر و نصیر شو و شه‌پیاران کشور اثر فرما. تا هر یک در افق وجود، تابنده اختری گردند و از گنج محبت و هدایتت دیهیم و افسری جویند. توئی مقتدر، توئی توانا و توئی شنونده و بینا.

ع ع

مناجاتها ج ۱ ص ۴۲

۲- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

هوالله

ای تشنه حقیقت، ایران ویرانست و جمیع احزاب فی الحقیقه تیشه به دست گرفته به ریشه این بنیان قدیم میزنند و ابداً ملتفت این نیستند که این کلنگ، بنیان کن است و این تیشه، ریشه کن. هر حزبی گمان می کند که به تعمیر مشغولست. ولی در قرآن می فرماید یخربون بُیوتَهُمْ بآیدیهم. باری این آوارگان به هیچ حزبی مشترک و متمایل نبوده، در آن می کوشیم که بُنیۀ ایران قوت گیرد و معلوم است قوت بنیۀ ایران، جز به تأسیس اخلاق الهی ممکن نه. چون تعدیل و تأسیس اخلاق گردد، ترقی در جمیع مراتب محتوم است. هیچ ملتی بدون تعدیل اخلاق، فلاح و نجاج نیابد و به تحسین اخلاق، علوم و فنون رواج یابد و افکار بی نهایت روشن گردد. صداقت و امانت و حماسه و غیرت و حمیت نجوشد. سیاست، به درجه نهایت رسد. صنایع بدیعه رواج یابد. تجارت، اتساع جوید. شجاعت علم افرازد. ملت از برزخی به برزخ دیگر انتقال نماید. خلق جدید شود. فتبارک الله احسن الخالقین تحقق یابد.

پیام آسمانی ج ۱ ص ۸۳

۳-بیانات مبارکه حضرت عبدالبهاء

"ایران ویران است؛ مشقت بسیار باید تحمل نمود؛ بلکه ان شاء الله اصلاحی در حال ایران جلوه نماید. خدمات شما الان مثل بذری است که دهقان در کشتزار افشاند؛ فوراً انبات ممکن نه. لهذا، دهقان باید پرحوصله باشد؛ ملال نیارد؛ به کار خود پردازد. البته روزی آید خرمن، عیان آید... حال تأسیس ملکوت الله در این جهان، که از هر طرف آشوب و فتنه برپاست، کار آسانی نیست؛ البته همت فوق العاده و صبر و تحمل باید. امیدم چنان است که موانع، کل زائل گردد؛ از هر جهت آثار تأیید واضح و آشکار شود... باید نظر به استعداد و قابلیت خود نمائیم؛ باید نظر به تأییدات عظیمه رب الملکوت کنیم، که دانه را فیض باران و همت دهقان، درختی تن آور و بارور نماید."

مکاتیب ج ۳ ص ۳۷۳-۴

باید به نهایت، همت، ثبات و استقامت نمود... و اتحاد و اتفاق تامّ تأسیس کرد تا جمیع ایران حکم یک تن و یک جان یابند. اگر چنین وحدتی تأسیس گردد، یقین بدانید که دلبَر آمال شاهد انجمن شود و عزّت ابدیّه ایران و ایرانیان جلوه نماید.»

منتخباتی از مکاتیب حضرت عبدالبهاء ج، فقره‌ی ۶۷۲

...تبثّل و نشر تعالیم الهی، ایران را سود بی‌پایان حصول دهد و از خُسران و زیان برهاند. محفل ملاقات بیارائید و شب و روز به نشر نفعات مشغول گردید.

مکاتیب مبارک، شماره ۵۲، ص ۴۹۵

۴- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

هو الله

ای ثابت بر پیمان، نامۀ شما به دقّت ملاحظه گردید. اثر خامۀ صدق عین واقع بود. فی الحقیقه چنین است. ولی چه چاره؟ جز صبر و تمکین، علاجی نه. نفوس بی‌انصافند و محروم از عنایت و الطاف. لهذا در بادیۀ حرمان سرگشته و سرگردان. ایران ویران و محتاج نفوسی از سروران که تأسیس جدیدی به جهت آبادی ایران نمایند. ولی هیئات هیئات. در سابق جمیع غرق شهوات بودند؛ جز جمع زُخرف دنیا مقصدی نداشتند. هزار وطن را فدای لقمه‌ای از شهد و سَمَن می‌نمودند، ولی به زبان وطن را وثن می‌گفتند و خود را سَمَن می‌شمردند. حقیقتی در میان نبود و گفتگو هذیان، تا رشوت و برطیل، صفت هر شخص جلیل، یعنی اهل مناصب و عمال؛ نجاج و فلاح ممتنع و محال.

ولی احبّاء باید مایوس نباشند و از دنائت هر منحوس محزون نگردند. به کمال صدق و وفا و عفت و عصمت و تقوی، وظائف خویش را مجری دارند. ... امید چنان است که نصائح و وصایا و تعالیم الهی انتشار یابد تا این نُحُوست سوء اخلاق زائل گردد و نورانیت الهیه عالم انسانی را روشن فرماید. چاره‌ای جز این نه. همواره عجز و نیاز نمایم و اهل ایران را هوش و گوش و تنبّه و تعدیل اخلاق و تحسین سلوک و غیرت و انسانیت، که از مزایای دیانت است، استدعا نمایم.

روز به روز هرج و مرج در دنیا در ازدیاد است. عاقبت به درجه‌ای رسد که بنیۀ انسانی را تحمّل نماند. آن وقت انتباه رخ دهد و نفوس آگاه گردد که دین حصن حصین است و آئین نور مبین و احکام و نصائح و تعالیم الهی، مُحیی روی زمین...

ظهورالحق، ج ۸، بخش ۲، ۷۵۲

معانی

سَمَن = بوی خوش

وثن = بت

سَمَن = کاهن و نیز بت پرست

برطیل = رشوه

۵- شرط نجات ایران

حضرت عبدالبهاء در لوحی خطاب به جناب عزیزالله ورقا، در جواب نامهٔ دوم رمضان ۱۳۳۲، می‌فرماید: "باری مقصود این است که الیوم فلاح و نجاتی جز روش و حرکت به موجب نصایح و وصایای الهی نه. این تعالیم آسمانی است که ایران را احیاء می‌کند، اما به شرط عمل. ملاحظه کنید که خطهٔ ایران الآن اقلیم صغیری است و احزاب مختلفی با یکدیگر در نهایت بغض و عداوت، تجارت مختل، صناعت معدوم، زراعت ناقص، چیزی که بسیار است مفسدین که به انواع حیل می‌کوشند تا بنیان ایران بر افتد. با وجود این چه امید نجات و فلاح، مگر این که موفق به امری گردد که بین جمیع عالم ممتاز بلکه اقلیم سائره، خادم ایران گردد. بدون این، این کشور افسرده تازه و تر نگردد و این اقلیم ویران معمور و آبادان نشود."

خاطرات حبیب، ج ۱، ص ۳۳۲

6- بیانات مبارکه حضرت ولی محبوب امرالله

ترقی و عمران و نجات و استخلاص آن اقلیم منوط و مشروط به تعمیم و اجرای تعالیم اساسیّه امرالله است که مُحسِن اخلاق و مُرَوِّج تربیت و مرّبی نفوس است، نه اتخاذ وسائل مادّیه سیاسیّه و تمهیدات و اجراءات غیر متینّه اقتصادیّه و انشاء احکام و قوانین نظمیه. یاران را چه مدخلیتی در این امور مُشوّشه و اسباب خارجه؟ ولی باید ملاحظه نمود و در نهایت همت کوشید تا زمامداران و اولیای امور تکذّری حاصل نمایند و گمان نکنند که بهائیان تعلق به وطن خویش ندارند، تا اسباب فساد و غلغله و آشوب فراهم نگردد. باید در نهایت حکمت و ملاحظه و بردباری و روح و ریحان و محبت خالصهٔ حقیقی با نفوس مدارا نمود و کلّ را از وضع و شریف بر مبادی اولیّهٔ حقیقی بهائیان اطلاع داد و آن خدمت به نوع بشر و تربیت عالم انسانی و ترقی مادّی و معنوی ایران و تعزیز ایرانیان است. و در بیانی دیگر می‌فرماید:

اهل بها چه در ایران و چه در خارج آن، موطن جمال اقدس ابهی را پرستش نمایند و در احیا و تعزیز و ترقی و ترویج مصالح حقیقیه این سرزمین، منافع و راحت بلکه جان و مال خویش را فدا و ایثار کنند ولی به وسائلی فعّاله و وسایلی الهیه متشبثند. در تحسین اخلاق و در تقلیب قلوب افراد و اصلاح ملت سعی و جاهدند ...

توقیعات مبارکه ۱۹۲۶-۱۹۲۲ ص ۲۰۵

7- در حلقهٔ هموطنان و اطرافیان خود چون چراغی تابان باشیم

دوستان عزیز، رسالت مقدّسی که جمال اقدس ابهی بر دوش اعضای جامعهٔ مُمتَحَن شما گذارده‌اند البتّه به همبستگی جامعه و معاضدت و مساعدت اقتصادی محدود نمی‌گردد. در این ایام که یأس و ترس، عالمیان را از شش جهت احاطه نموده و سبب قطع امید بخصوص در بین نسل جوان گشته، الحمد لله شما عزیزان مظهر دلگرمی و اطمینان برای اهل امکانید و در حلقهٔ هموطنان و اطرافیان خود چون چراغی تابان، آیت مهر و الفتید و در هر جمعی نماد تحمّل و حسن نیت، با الهام از تعالیم جمال قدم در گفتمان‌های سازندهٔ اجتماعی مشارکت می‌نمایید و هموطنان

خویش را یاری می‌دهید تا به بینشی فراسوی مشکلات کنونی نائل آید، به پرورش قابلیت و استعداد‌های لازم برای پیشبرد مادی و معنوی اجتماع خود بپردازند، و با اطمینان و امیدواری در ساختن جامعه‌ای پویا و مترقی گام بردارند.

البته ادای چنین رسالتی ممکن نیست مگر به قوه محبت الله و ایمان راسخ به تحقق نوایای الهی در خصوص آینده درخشان ایران و ایرانیان. شمع ضعیف را بادی خاموش نماید ولی شعله عشق و ایمانی را که در قلوب آن عزیزان مشتعل است تندباد تزییقات، سبب اشتعال بیشتر گردد و نور و حرارت شدیدتر. الحمد لله موفق به عبودیت آستان مقدّسش گشته‌اید و قدم در جای اقدام اسلاف قهرمان خویش می‌گذارید. ولی ملاحظه نمایید که در سنوات اولیه امر مبارک آن سالکان سبیل الهی چه بسا موفق به مشاهده تأثیرات و نتایج فداکاری‌های خود با دیده عنصری نگشتند، اما شما امروز شاهد تقلیب جمعی در مملکت خویش می‌باشید و رفع شبهات و سوء تفاهات تاریخی را در مورد امر مبارک در بین بسیاری از هموطنان خود به وضوح و به رأی العین مشاهده می‌نمایید.

پس ای یاران حضرت رحمان، در این ایام پرافتتان این فرموده مولای مهربان را به صفحه دل و جان بسپارید که می‌فرماید "هر که به ملکوت الله پیوست در صون حمایت حضرت بهاءالله است حوادث عالم مادی چه خوب چه بد مثل امواج دریاست در مرور است بقایی ندارد و سزاوار اهمّیت نه ...

قسمتی از پیام بیت العدل اعظم الهی مورخ ۲ آبان ۹۷

۸- همراهان شایسته ای برای هموطنانمان باشیم

حضرت عبدالبهاء می‌فرماید "در آبادی ایران و ترقی ایرانیان بذل جهد بلیغ و سعی عظیم فرمایید"، و شما در پیروی از این بیان و علی‌رغم تزییقات وارده کما کان با وفاداری و محبت و امانت و صداقت، همراهان شایسته‌ای برای هموطنان عزیز خود در راه ترقی و تعالی ایران عزیز هستید. قدر مقام و منزلت خود را بدانید و افزایش پشتیبانی اهالی کشور از حقوق قانونی شما و ازدیاد خیل ایرانیان روشن‌ضمیر و علاقه‌مند به آشنایی و پذیرش تعالیم الهی را با خضوع و خشوع و شکرگزاری و شمع، از جمله برکات استقامت سازنده و اعمال طیبه طاهره خویش شمرد و به سلوک در این صراط مستقیم ادامه دهید. در این مسیر پر نشیب و فراز مرکب شما صبر و بردباری است، توشه راهتان هدایات ربّانی، پشتیبانان تأییدات ملکوتی، سرمنزل مقصودتان تحقق وعود حتمیه الهی، و اجرتان سرور قلب مولای بی‌همتا و سعادت در عالم آخری.

پیام نوروز ۱۳۹۵

بیت العدل اعظم الهی در پیام ۲۴ اردیبهشت ۱۳۹۰ میفرمایند:

آرزوی اهل بهاء به فرموده حضرت عبدالبهاء آن است که "...ایران سبب حیات جاودان جهان گردد و علم صلح عمومی و امان و روحانیت محضه در قطب امکان برافرازد...." این بینش روحانی است که به شما نیرو میبخشد تا به رغم همه مشقات و تضییقاتی که پیوسته بر شما وارد می‌شود همچنان مشتاق خدمت به این آب و خاک بمانید. پس کما کان به حکمت‌های بالغه و وعود حتمیه الهیه ناظر باشید، با اطمینان کامل به آینده بنگرید و همچون گذشته زندگی خود را وقف خدمت به نوع انسان نمایید

به نظر شما در شرایط کنونی با انجام چه اقداماتی میتوانیم به آبادانی ایران کمک کنیم؟
در صورت تمایل تجارب عملی خود را بیان نمائید.

۱۰- چگونه به پیشرفت ایران و مردم آن خدمت نمائیم؟

"... در وجود هر انسان، اعم از غنی و فقیر، زن و مرد، پیر و جوان، شهرنشین و روستانشین، کارگر و کارفرما، و از هر قوم و آیین، اصالت و شرافت مشاهده کنید. ضعفا و محرومان را حمایت نمایید. به نیازها و مشکلات جوانان عزیز رسیدگی کنید و آنان را به آینده امیدوار سازید تا خود را برای خدمت به نوع بشر آماده نمایند. از هر فرصت استفاده کنید و با صدق و صفا تجربیات خود را برای رفع تعصبات گوناگون در طبق اخلاص نهاده به هم میهنان عزیز خود تقدیم دارید و به کمک یکدیگر به ایجاد الفت و محبت بین افراد پردازید و از این راه به پیشرفت ایران و سربلندی مردم آن خدمت نمایید."

بیت العدل اعظم الهی (پیام ۷ مرداد ۱۳۸۷ خطاب به بهائیان ایران)

۱۱- از حضرت عبدالبهاء بیاموزیم

حضرت عبدالبهاء ...هدایت بهائیان سراسر عالم برای خدمت به نوع بشر را به عهده داشتند، در سالهای تبعید، زادگاهشان ایران، یکی از مهمترین دغدغه هایشان بود و برای سربلندی و آبادانی آن از هیچ تلاشی دریغ نمیکردند. ایشان هر روز و هر ماه از تبعیدگاه دوردستان با نامه های خود به پرورش قابلیت بهائیان ایران میپرداختند تا بتوانند گامهایی برای پیشرفت اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی وطن خود بردارند.
حضرت عبدالبهاء به ایران عشق میورزیدند و میخواستند آنچنان آباد شود که بر تارک تاریخ و تمدن بشری بدرخشد. ایشان با آگاهی از علل عقب ماندگی جامعه ایران، میدانستند باید «اساس جدیدی تأسیس» کنند و نخستین گامهای این «اساس جدید» را در سالهای تبعیدشان با صبوری به بهائیان ایران آموزش دادند. حضرت عبدالبهاء می فرمودند که نهایت آرزوی بهائیان، ترقی ایران و ایرانیان است «ولی بدون حرب و جدال، زیرا جنگ و جدال بنیه ایران را ضعیف مینماید و چون بنیه، ضعیف گردد، هر روز مرضی عارض میشود، پس باید کاری کرد که بنیه قوی شود»
ایشان بهائیان ایران را تعلیم داد تا به جای کینه ورزی و انتقام گیری، انرژی و توانمندی خود را صرف بهبود وضع ایران نمایند.

هو الله

ای خدای مهربان، نبأ عظیمت را به اسبابی غیبی در عالم امکان نصرتی سریع بخش و یاران ایران را در این سبیل به خدماتی فائق، موفق کن. سراپرده وحدت عالم انسانی را در قطب آفاق به موجب تعالیم ربّانیه ات مرتفع نما و یاران آن سامان را در سایه آن خیمه یک رنگ، در انظار عالم جلوه ده. این حزب مُتَشَتّت را در ظلّ لواء میثاقت ناصراً مَظفراً جمع کن و هر یک را عزیز دو جهان فرما. آلاء و نَعْم مادّی و معنوی را بر خادمان جانفشان امرت مبذول کن و این بندگان باوفایت رادر ملکوت خویش به ثوابی جَزِیل، فائز و نائل فرما.

بنده آستانش شوقی